

Službeni list

Europske unije

C 213

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 60.

3. srpnja 2017.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2017/C 213/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

Opći sud

2017/C 213/02 Raspored sudaca u vijećima 2

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2017/C 213/03 Predmet C-387/14: Presuda Suda (peto vijeće) od 4. svibnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Krajowa Izba Odwoławcza – Poljska) – Esaprojekt sp. z o.o. protiv Województwo Łódzkie (Zahtjev za prethodnu odluku — Javna nabava — Direktiva 2004/18/EZ — Načela jednakog postupanja, nediskriminacije i transparentnosti — Tehnička i/ili stručna sposobnost gospodarskih subjekata — Članak 48. stavak 3. — Mogućnost oslanjanja na sposobnost drugih subjekata — Članak 51. — Mogućnost nadopune ponude — Članak 45. stavak 2. točka (g) — Isključenje iz sudjelovanja u postupku javne nabave zbog teške povrede) 5

HR

2017/C 213/04	Predmet C-239/15 P: Presuda Suda (peto vijeće) od 4. svibnja 2017. – RFA International, LP protiv Europske komisije (Žalba — Damping — Uvoz ferosilicija podrijetlom iz Rusije — Odbijanje zahtjeva za povrat plaćenih antidampinških pristojbi)	6
2017/C 213/05	Predmet C-274/15: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 4. svibnja 2017. – Europska komisija protiv Velikog Vojvodstva Luksemburga (Povreda obveze države članice — Oporezivanje — Porez na dodanu vrijednost — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 132. stavak 1. točka (f) — Izuzeće za usluge koje nezavisne grupe osoba pružaju svojim članovima — Članak 168. točka (a) i članak 178. točka (a) — Pravo na odbitak pretporeza za članove grupe — Članak 14. stavak 2. točka (c) i članak 28. — Djelovanje člana u svoje ime i za račun grupe)	7
2017/C 213/06	Predmet C-315/15: Presuda Suda (treće vijeće) od 4. svibnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Obvodní soud pro Prahu – Češka Republika) – Marcela Pešková, Jiří Peška protiv Travel Service a. s. (Zahtjev za prethodnu odluku — Zračni prijevoz — Uredba (EZ) br. 261/2004 — Članak 5. stavak 3. — Odšteta putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku — Doseg — Oslobođanje od obveze isplate odštete — Sudar zrakoplova i ptice — Pojam „izvanredne okolnosti” — Pojam „odgovarajuća mjera” kako bi se izbjeglo izvanrednu okolnost ili posljedice takve okolnosti)	7
2017/C 213/07	Predmet C-339/15: Presuda Suda (treće vijeće) od 4. svibnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel – Belgija) – kazneni postupak protiv Luca Vanderborghta (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 56. UFEU-a — Slobodno pružanje usluga — Usluge oralne i dentalne skrbi — Nacionalno zakonodavstvo kojim se potpuno zabranjuje oglašavanje usluga oralne i dentalne skrbi — Postojanje prekograničnog elementa — Zaštita javnog zdravlja — Proporcionalnost — Direktiva 2000/31/EZ — Usluga informacijskog društva — Oglašavanje putem internetske stranice — Član regulirane profesije — Pravila struke — Direktiva 2005/29/EZ — Nepoštena poslovna praksa — Nacionalne odredbe u vezi sa zdravljem — Nacionalne odredbe kojima se uređuju regulirane profesije)	8
2017/C 213/08	Predmet C-502/15: Presuda Suda (deveto vijeće) od 4. svibnja 2017. – Europska komisija protiv Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske (Povreda obveze države članice — Direktiva 91/271/EEZ — Članci 3. do 5. i 10. — Prilog I. točke A, B i D — Pročišćavanje komunalnih otpadnih voda — Sabirni sustavi — Sekundarno pročišćavanje ili ekvivalentno pročišćavanje — Strože pročišćavanje kod ispuštanja u osjetljivim područjima)	9
2017/C 213/09	Predmet C-699/15: Presuda Suda (prvo vijeće) od 4. svibnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Ujedinjena Kraljevina) – Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs protiv Brockenhurst College (Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — Porez na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Izuzeća — Isporuke restoranskih usluga i usluga zabavnih aktivnosti koje obrazovna ustanova pruža užoj javnosti uz naknadu)	10
2017/C 213/10	Predmet C-13/16: Presuda Suda (drugo vijeće) od 4. svibnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Augstākā tiesa – Latvija) – Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde protiv Rīgas pašvaldības SIA „Rīgas satiksme” (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 95/46/EZ — Članak 7. točka (f) — Osobni podaci — Uvjeti zakonitosti obrade osobnih podataka — Pojam „potrebna u svrhe zakonitog interesa treće osobe” — Zahtjev za priopćavanje osobnih podataka o osobi odgovornoj za prometnu nesreću, radi pokretanja sudskog postupka — Dužnost nadzornika da udovolji takvom zahtjevu — Nepostojanje)	11
2017/C 213/11	Predmet C-17/16: Presuda Suda (prvo vijeće) od 4. svibnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour de cassation – Francuska) – Oussama El Dakkak, Intercontinental SARL protiv Administration des douanes et droits indirects (Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EZ) br. 1889/2005 — Kontrole gotovine koja se unosi u Europsku uniju ili iznosi iz nje — Članak 3. stavak 1. — Fizička osoba koja ulazi u Uniju ili je napušta — Obveza prijavljivanja — Međunarodno tranzitno područje zračne luke države članice)	11

2017/C 213/12	Predmet C-29/16: Presuda Suda (drugo vijeće) od 4. svibnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landgericht Stralsund – Njemačka) – HanseYachts AG protiv Port D'Hiver Yachting SARL, Société Maritime Côte D'Azur, Compagnie Generali IARD SA (Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Uredba (EZ) br. 44/2001 — Članak 27. — Litispendencija — Sud koji je prvi započeo postupak — Članak 30. točka 1. — Pojam „pismeno o pokretanju postupka” ili „istovjetno pismeno” — Zahtjev koji je prije pokretanja same parnice podnesen za sudsko vještačenje radi osiguranja ili izvođenja dokaza o činjenicama na kojima se može temeljiti buduća parnica)	12
2017/C 213/13	Predmet C-33/16: Presuda Suda (osmo vijeće) od 4. svibnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Korkein hallinto-oikeus – Finska) – postupak koji je pokrenuo A Oy (Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — Porez na dodanu vrijednost — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 148. točka (d) — Izuzeće — Isporuka usluga za zadovoljavanje izravnih potreba brodova koji plove na otvorenom moru ili njihova tereta — Ukrcavanje i iskrcavanje tereta koja obavlja podugovaratelj za račun posrednika)	12
2017/C 213/14	Predmet C-71/16 P: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 4. svibnja 2017. – Comercializadora Eloro, SA protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), Zumex Group, SA (Žalba — Žig Europske unije — Prijava za registraciju figurativnog žiga koji sadrži verbalni element „ZUMEX” — Prigovor nositelja verbalnog žiga JUMEX — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Članak 15. stavak 1. drugi podstavak točka (b) i članak 42. stavak 2. — Dokaz uporabe — Uporaba u Europskoj uniji — Članak 76. stavak 2. — Dodatni dokazi uporabe koji su sa zakašnjenjem podneseni žalbenom vijeću — Diskrecijsko pravo Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO))	13
2017/C 213/15	Predmet C-98/16: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 4. svibnja 2017. – Europska komisija protiv Helenske Republike (Povreda obveze države članice — Oporezivanje — Slobodno kretanje kapitala — Članak 63. UFEU-a — Članak 40. Sporazuma o EGP-u — Porez na nasljedstvo — Ostavina u korist neprofitnih organizacija — Primjena povlaštene porezne stope na organizacije koje postoje ili su zakonito osnovane u Grčkoj, kao i na slične inozemne organizacije pod uvjetom uzajamnosti — Različito postupanje — Ograničenje — Obrazloženje)	14
2017/C 213/16	Predmet C-417/16 P: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 4. svibnja 2017. – August Storck KG protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (Žalba — Žig Europske unije — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Članak 7. stavak 1. točka (b) — Apsolutni razlozi za odbijanje — Figurativni žig — Prikaz bijelog i plavog četvrtastog pakiranja — Razlikovni karakter)	14
2017/C 213/17	Predmet C-535/16: Rješenje Suda (deseto vijeće) od 27. travnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunalul Specializat Mureş – Rumunjska) – Michael Tibor Bachman protiv FAER IFN SA (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Zaštita potrošača — Direktiva 93/13/EEZ — Članak 2. točka (b) — Nepošteni uvjeti u potrošačkim ugovorima — Pojam „Petrošač” — Fizička osoba koja je sklopila ugovor o obnovi s kreditnom ustanovom radi ispunjavanja obveza vraćanja kredita koje je ugovorilo trgovačko društvo u odnosu na tu ustanovu)	15
2017/C 213/18	Predmet C-36/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. siječnja 2017. uputio Verwaltungsgerichts Minden (Njemačka) – Daher Muse Ahmed protiv Savezne Republike Njemačke	15
2017/C 213/19	Predmet C-86/17 P: Žalba koju je 16. veljače 2017. podnio Redpur GmbH protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 15. prosinca 2016. u predmetu T-227/15, Redpur GmbH protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)	16
2017/C 213/20	Predmet C-112/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. ožujka 2017. uputio Amtsgerichts Hamburg (Njemačka) – Angela Irmgard Diedrich i dr. protiv Société Air France SA	17

2017/C 213/21	Predmet C-125/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. ožujka 2017. uputila Commissione tributaria provinciale di Roma (Italija) – Luigi Bisignani protiv Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale 1 di Roma	17
2017/C 213/22	Predmet C-132/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. ožujka 2017. uputio Bundesgerichtshofs (Njemačka) – Peugeot Deutschland GmbH protiv Deutsche Umwelthilfe eV	18
2017/C 213/23	Predmet C-144/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. ožujka 2017. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per la Calabria (Italija) – Lloyd's of London protiv Agenzia Regionale per la Protezione dell'Ambiente della Calabria	18
2017/C 213/24	Predmet C-149/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. ožujka 2017. uputio Landgericht München I (Njemačka) – Bastei Lübbe GmbH & Co. KG protiv Michaela Strotzera	19
2017/C 213/25	Predmet C-152/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. ožujka 2017. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Consorzio Italian Management i Catania Multiservizi SpA protiv Rete Ferroviaria Italiana SpA	19
2017/C 213/26	Predmet C-165/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. travnja 2017. uputio Conseil d'État (Francuska) – Morgan Stanley & Co International plc protiv Ministre de l'Économie et des Finances	20
2017/C 213/27	Predmet C-185/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. travnja 2017. uputio Administrativen sad Varna (Bugarska) – Nachalnik na Mitnitsa Varna protiv Saksa OOD	21
2017/C 213/28	Predmet C-215/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. travnja 2017. uputilo Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenija) – Nova Kreditna banka Maribor, d.d. protiv Republike Slovenije	21
2017/C 213/29	Predmet C-222/17 P: Žalba koju su 27. travnja 2017. podnijeli Plásticos Españoles, S. A. (ASPLA) i Armando Álvarez, S. A. protiv presude Općeg suda (treće prošireno vijeće) od 17. veljače 2017. u predmetu T-40/15, ASPLA i Armando Álvarez protiv Europske unije	22
2017/C 213/30	Predmet C-230/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. svibnja 2017. uputio Østre Landsret (Danska) – Erdem Deha Altiner, Isabel Hanna Ravn protiv Udlændingestyrelsen (Danska služba za imigraciju)	23
2017/C 213/31	Predmet C-240/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. svibnja 2017. uputio Korkein hallinto-oikeus (Finska) – E.	23

Opći sud

2017/C 213/32	Predmet T-531/14: Presuda Općeg suda od 3. svibnja 2017. – Sotiropoulou i dr. protiv Vijeća („Izvanugovorna odgovornost — Ekonomska i monetarna politika — Odluke upućene državama članicama radi ispravljanja stanja prekomjernog deficita — Smanjenje i ukidanje mirovinskih prava u Grčkoj — Dovoljno ozbiljna povreda pravnog pravila kojim se dodjeljuju prava pojedinca”)	25
2017/C 213/33	Spojeni predmeti T-15/15 i T-197/15: Presuda Općeg suda od 12. svibnja 2017. – Costa protiv Parlamenta („Prihodi zastupnika u Parlamentu — Starosna mirovina — Obustava — Povrat — Pravilo o sprečavanju preklapanja — Pravilnik o isplati troškova i naknada zastupnicima u Parlamentu — Upućivanje na nacionalno zakonodavstvo — Članak 12. stavak 2.a točka (v) Uredbe o doživotnim naknadama za zastupnike — Naknada dobivena za obavljanje dužnosti predsjednika talijanske Lučke uprave — Legitimna očekivanja”)	25
2017/C 213/34	Predmet T-122/15: Presuda Općeg suda od 16. svibnja 2017. – Landeskreditbank Baden-Württemberg protiv ESB-a („Ekonomska i monetarna politika — Bonitetni nadzor kreditnih institucija — Članak 6. stavak 4. Uredbe (EU) br. 1024/2013 — Članak 70. stavak 1. Uredbe (EU) br. 468/2014 — Jedinstveni nadzorni mehanizam — Nadležnosti ESB-a — Decentralizirana provedba nacionalnih tijela — Procjena značajnosti kreditne institucije — Potreba izravnog nadzora ESB-a”)	26

2017/C 213/35	Predmet T-303/15: Presuda Općeg suda od 11. svibnja 2017. – Barqawi protiv Vijeća („Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv Sirije — Zamrzavanje financijskih sredstava — Očita pogreška u ocjeni”)	27
2017/C 213/36	Predmet T-304/15: Presuda Općeg suda od 11. svibnja 2017. – Abdulkarim protiv Vijeća („Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv Sirije — Zamrzavanje financijskih sredstava — Očita pogreška u ocjeni”)	27
2017/C 213/37	Predmet T-376/15: Presuda Općeg suda od 11. svibnja 2017. – K. K. protiv EASME („Okvirni program za istraživanje i inovacije Obzor 2020. — Poziv na podnošenje prijedlogâ obuhvaćenih radnim programom za 2014.-2015. — Program potpore inovacija u malim i srednjim poduzećima — Odluka EASME-a kojom se prijedlog smatra neprihvatljivim — Pravilo „jednokratnog podnošenja” — Postupak preispitivanja ocjenjivanja — Privremena nedostupnost elektroničkog portala za podnošenje prijedlogâ — Pogreška u ocjeni — Povreda postupovnih pravila — Izvanugovorna odgovornost”) . . .	28
2017/C 213/38	Predmet T-159/16: Presuda Općeg suda od 16. svibnja 2017. – Metronia protiv EUIPO-a– Zitro IP (TRIPLE O NADA) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije TRIPLE O NADA — Raniji figurativni žig Europske unije TRIPLE BINGO — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	29
2017/C 213/39	Predmet T-71/16 P: Rješenje Općeg suda od 3. svibnja 2017. – De Nicola protiv EIB-a („Žalba — Javna služba — Osoblje EIB-a — Ocjenjivanje — Izvješće o razvoju karijere — Postupak ocjenjivanja za 2007. — Pogreške koje se tiču prava — Očito neosnovana žalba”)	29
2017/C 213/40	Predmet T-73/16 P: Rješenje Općeg suda od 3. svibnja 2017. – De Nicola protiv EIB-a („Žalba — Javna služba — Osoblje EIB-a — Uznemiravanje — Izvanugovorna odgovornost — Pogreške koje se tiču prava — Očito neosnovana žalba”)	30
2017/C 213/41	Predmet T-111/17: Tužba podnesena 20. veljače 2017. – Computer Market protiv EUIPO-a (COMPUTER MARKET)	30
2017/C 213/42	Predmet T-211/17: Tužba podnesena 6. travnja 2017. – Amplexor Luxembourg protiv Komisije	31
2017/C 213/43	Predmet T-231/17: Tužba podnesena 20. travnja 2017. – S. E. protiv Vijeća	31
2017/C 213/44	Predmet T-233/17: Tužba podnesena 20. travnja 2017. – Portugal protiv Komisije	32
2017/C 213/45	Predmet T-245/17: Tužba podnesena 24. travnja 2017. – ViaSat protiv Komisije	33
2017/C 213/46	Predmet T-256/17: Tužba podnesena 2. svibnja 2017. – Labiri protiv EGSO-a	34
2017/C 213/47	Predmet T-258/17: Tužba podnesena 3. svibnja 2017. – Arbuzov protiv Vijeća	35
2017/C 213/48	Predmet T-276/17: Tužba podnesena 8. svibnja 2017. – Ogrodnik protiv EUIPO-a – Aviaro Tropical (Tropical)	35
2017/C 213/49	Predmet T-278/17: Tužba podnesena 10. svibnja 2017. – Bank of New York Mellon protiv EUIPO-a – Nixen Partners (NEXEN)	36
2017/C 213/50	Predmet T-279/17: Tužba podnesena 11. svibnja 2017. – Hermann Bock protiv EUIPO-a (Push and Ready)	37
2017/C 213/51	Predmet T-280/17: Tužba podnesena 9. svibnja 2017. – GE.CO.P. protiv Komisije	37

2017/C 213/52	Predmet T-287/17: Tužba podnesena 8. svibnja 2017. – Swemac Innovation protiv EUIPO-a – Swemac Medical Appliances (SWEMAC)	38

Ispravci

2017/C 213/53	Ispravak obavijesti u Službenom listu u predmetu T-197/17 (SL C 151, 15.5.2017.)	39

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2017/C 213/01)***Posljednja objava**

SL C 202, 26.6.2017.

Prethodne objave

SL C 195, 19.6.2017.

SL C 178, 6.6.2017.

SL C 168, 29.5.2017.

SL C 161, 22.5.2017.

SL C 151, 15.5.2017.

SL C 144, 8.5.2017.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

OPĆI SUD

Raspored sudaca u vijećima

(2017/C 213/02)

Plenarna konferencija Općeg suda odlučila je 8. lipnja 2017., nastavno na preuzimanje dužnosti suca Colma Maca Eochaidha, na prijedlog predsjednika podnesen u skladu s člankom 13. stavkom 2. Poslovnika, izmijeniti Odluku o rasporedu sudaca u vijećima od 21. rujna 2016. ⁽¹⁾ za razdoblje od 8. lipnja 2017. do 31. kolovoza 2019. i rasporediti suce u vijeća kako slijedi:

Prvo prošireno vijeće, koje zasjeda u sastavu od pet sudaca:

Irena Pelikánová, predsjednica vijeća, Virgilijus Valančius, Paul Nihoul, Jesper Svenningsen i Ulf Öberg, suci.

Prvo vijeće, koje zasjeda u sastavu od tri suca:

Irena Pelikánová, predsjednica vijeća;

(a) Paul Nihoul i Jesper Svenningsen, suci;

(b) Virgilijus Valančius i Ulf Öberg, suci.

Drugo prošireno vijeće, koje zasjeda u sastavu od pet sudaca:

Miro Prek, predsjednik vijeća, Eugène Buttigieg, Fredrik Schalin, Barna Berke i Maria José Costeira, suci.

Drugo vijeće, koje zasjeda u sastavu od tri suca:

Miro Prek, predsjednik vijeća;

(a) Fredrik Schalin i Maria José Costeira, suci;

(b) Eugène Buttigieg i Barna Berke, suci.

Treće prošireno vijeće, koje zasjeda u sastavu od pet sudaca:

Sten Frimodt Nielsen, predsjednik vijeća, Viktor Kreuzschitz, Ian Stewart Forrester, Nina Póltorak i Ezio Perillo, suci.

Treće vijeće, koje zasjeda u sastavu od tri suca:

Sten Frimodt Nielsen, predsjednik vijeća;

(a) Ian Stewart Forrester i Ezio Perillo, suci;

(b) Viktor Kreuzschitz i Nina Póltorak, suci.

⁽¹⁾ SL 2016., C 392, str. 2.

Četvrto prošireno vijeće, koje zasjeda u sastavu od pet sudaca:

Heikki Kanninen, predsjednik vijeća, Juraj Schwarcz, Constantinos Iliopoulos, Leopoldo Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín i Inga Reine, suci.

Četvrto vijeće, koje zasjeda u sastavu od tri suca:

Heikki Kanninen, predsjednik vijeća;

(a) Juraj Schwarcz i Constantinos Iliopoulos, suci;

(b) Leopoldo Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín i Inga Reine, suci.

Peto prošireno vijeće, koje zasjeda u sastavu od pet sudaca:

Dimitrios Gratsias, predsjednik vijeća, Ingrida Labucka, Alfred Dittrich, Ignacio Ulloa Rubio i Peter George Xuereb, suci.

Peto vijeće, koje zasjeda u sastavu od tri suca:

Dimitrios Gratsias, predsjednik vijeća;

(a) Alfred Dittrich i Peter George Xuereb, suci;

(b) Ingrida Labucka i Ignacio Ulloa Rubio, suci.

Šesto prošireno vijeće, koje zasjeda u sastavu od pet sudaca:

Guido Berardis, predsjednik vijeća, Savvas Papasavvas, Dean Spielmann, Zoltán Csehi i Octavia Spineanu-Matei, suci.

Šesto vijeće, koje zasjeda u sastavu od tri suca:

Guido Berardis, predsjednik vijeća;

(a) Savvas Papasavvas i Octavia Spineanu-Matei, suci;

(b) Dean Spielmann i Zoltán Csehi, suci.

Sedmo prošireno vijeće, koje zasjeda u sastavu od pet sudaca:

Vesna Tomljenović, predsjednica vijeća, Mariyana Kancheva, Egidijus Bieliūnas, Anna Marcoulli i Alexander Kornezov, suci.

Sedmo vijeće, koje zasjeda u sastavu od tri suca:

Vesna Tomljenović, predsjednica vijeća;

(a) Egidijus Bieliūnas i Alexander Kornezov, suci;

(b) Egidijus Bieliūnas i Anna Marcoulli, suci;

(c) Anna Marcoulli i Alexander Kornezov, suci.

Osmo prošireno vijeće, koje zasjeda u sastavu od pet sudaca:

Anthony Michael Collins, predsjednik vijeća, Mariyana Kancheva, Egidijus Bieliūnas, René Barents i Jan M. Passer, suci.

Osmo vijeće, koje zasjeda u sastavu od tri suca:

Anthony Michael Collins, predsjednik vijeća;

(a) René Barents i Jan M. Passer, suci;

(b) Mariyana Kancheva i René Barents, suci;

(c) Mariyana Kancheva i Jan M. Passer, suci.

Deveto prošireno vijeće, koje zasjeda u sastavu od pet sudaca:

Stéphane Gervasoni, predsjednik vijeća, Lauri Madise, Ricardo da Silva Passos, Krystyna Kowalik-Bańczyk i Colm Mac Eochaidh, suci.

Deveto vijeće, koje zasjeda u sastavu od tri suca:

Stéphane Gervasoni, predsjednik vijeća;

(a) Lauri Madise i Ricardo da Silva Passos, suci;

(b) Krystyna Kowalik-Bańczyk i Colm Mac Eochaidh, suci.

Dva vijeća sastavljena od četiri suca zasjedat će s petim sucem koji će se priključiti iz drugog vijeća od četiri suca, osim predsjednika vijeća, pri čemu će se taj sudac odrediti na razdoblje od jedne godine u skladu s redoslijedom predviđenim člankom 8. Poslovnika. Tako će sedmo vijeće biti prošireno dodavanjem suca iz osmog vijeća, a osmo vijeće dodavanjem suca iz sedmog vijeća.

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (peto vijeće) od 4. svibnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Krajowa Izba Odwoławcza – Poljska) – Esaprojekt sp. z o.o. protiv Województwo Łódzkie

(Predmet C-387/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Javna nabava — Direktiva 2004/18/EZ — Načela jednakog postupanja, nediskriminacije i transparentnosti — Tehnička i/ili stručna sposobnost gospodarskih subjekata — Članak 48. stavak 3. — Mogućnost oslanjanja na sposobnost drugih subjekata — Članak 51. — Mogućnost nadopune ponude — Članak 45. stavak 2. točka (g) — Isključenje iz sudjelovanja u postupku javne nabave zbog teške povrede)

(2017/C 213/03)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Krajowa Izba Odwoławcza

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Esaprojekt sp. z o.o.

Tuženik: Województwo Łódzkie

uz sudjelovanje: Konsultant Komputer sp. z o.o.

Izreka

1. Članak 51. Direktive Europskog parlamenta i Vijeća 2004/18/EZ od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima [o javnoj nabavi radova], ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama [o javnoj nabavi usluga] u vezi s člankom 2. te direktive treba tumačiti na način da mu se protivi to da, nakon isteka roka određenog za podnošenje prijave u postupku javne nabave, gospodarski subjekt podnosi javnom naručitelju, kako bi dokazao da ispunjava uvjete za sudjelovanje u postupku javne nabave, dokumente koji se ne nalaze u njegovoj prvoj ponudi, poput ugovora koji je izvršio drugi subjekt kao i obveze potonjeg da tom subjektu stavi na raspolaganje sposobnosti i sredstva potrebna za izvršenje predmetnog ugovora.
2. Članak 44. Direktive 2004/18 u vezi s njezinim člankom 48. stavkom 2. točkom (a) i načelom jednakog postupanja prema gospodarskim subjektima iz članka 2. te direktive valja tumačiti tako da ne omogućuje da se gospodarski subjekt oslanja na sposobnosti drugog subjekta u smislu članka 48. stavka 3. navedene direktive, kombinirajući znanja i iskustvo dvaju subjekata koji svaki za sebe ne raspolaže zahtijevanim sposobnostima za izvršenje predmetnog ugovora, u slučaju u kojem bi javni naručitelj utvrdio da je predmetni ugovor javne nabave nedjeljiv, na način da ga treba izvršiti jedan subjekt i da je takvo isključenje mogućnosti oslanjanja na iskustva više gospodarskih subjekata vezano uz predmet navedenog ugovora koji mora izvršiti jedan subjekt i da mu je proporcionalno.

3. Članak 44. Direktive 2004/18 u vezi s njezinim člankom 48. stavkom 2. točkom (a) i načelom jednakog postupanja prema gospodarskim subjektima iz članka 2. te direktive treba tumačiti na način da gospodarskom subjektu koji samostalno sudjeluje u postupku sklapanja ugovora o javnoj nabavi ne omogućuje oslanjanje na iskustvo skupine poduzetnika u kojoj je sudjelovao u okviru drugog ugovora o javnoj nabavi, ako nije stvarno i konkretno sudjelovao u izvršenju potonjeg.
4. Članak 45. stavak 2. točku (g) Direktive 2004/18 – koji omogućuje isključenje gospodarskog subjekta iz sudjelovanja u postupku javne nabave osobito ako je „kriv za ozbiljno” lažno prikazivanje prilikom podnošenja podataka koje je zahtijevao javni naručitelj – valja tumačiti tako da se može primijeniti kad je predmetni subjekt odgovoran za nepažnju određenog stupnja, odnosno nepažnju koja može imati odlučujući utjecaj na odluke o isključenju, odabiru ili dodjeli ugovora o javnoj nabavi, i to neovisno o utvrđenju namjerne pogreške tog subjekta.
5. Članak 44. Direktive 2004/18 u vezi s njezinim člankom 48. stavkom 2. točkom (a) i načelom jednakog postupanja prema gospodarskim subjektima iz članka 2. te direktive treba tumačiti na način da gospodarskom subjektu omogućuje oslanjanje na iskustvo pozivajući se istodobno na jedan ili više ugovora zajedno kao da su jedan ugovor o javnoj nabavi, pod uvjetom da javni naručitelj nije isključio takvu mogućnost na temelju zahtjeva vezanih za predmet i svrhu predmetnog postupka javne nabave i proporcionalnih tom predmetu i svrsi.

⁽¹⁾ SL C 431, 1. 12. 2014.

Presuda Suda (peto vijeće) od 4. svibnja 2017. – RFA International, LP protiv Europske komisije

(Predmet C-239/15 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Damping — Uvoz ferosilicija podrijetlom iz Rusije — Odbijanje zahtjeva za povrat plaćenih antidampinških pristojbi)

(2017/C 213/04)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: RFA International, LP (zastupnici: B. Evtimov, odvjetnik, E. Borovikov, odvjetnik i D. O’Keeffe, *solicitor*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: J.-F. Brakeland, P. Němečková i A. Stobiecka-Kuik, *agenti*)

Izreka

1. Žalba se odbija.

2. Društvu RFA International, LP nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 270, 17. 8. 2015.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 4. svibnja 2017. – Europska komisija protiv Velikog Vojvodstva Luksemburga

(Predmet C-274/15) ⁽¹⁾

(Povreda obveze države članice — Oporezivanje — Porez na dodanu vrijednost — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 132. stavak 1. točka (f) — Izuzeće za usluge koje nezavisne grupe osoba pružaju svojim članovima — Članak 168. točka (a) i članak 178. točka (a) — Pravo na odbitak pretporeza za članove grupe — Članak 14. stavak 2. točka (c) i članak 28. — Djelovanje člana u svoje ime i za račun grupe)

(2017/C 213/05)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: F. Dintilhac i C. Soulay, agenti)

Tuženik: Veliko Vojvodstvo Luksemburg (zastupnici: D. Holderer, agent, uz asistenciju F. Kremera i P. E. Partscha, odvjetnikâ, kao i B. Gasparottija, vještaka)

Izreka

1. Uspostavom sustava poreza na dodanu vrijednost za nezavisne grupe osoba, kako je određen, kao prvo, člankom 44. stavkom 1. točkom (y) pročišćenog teksta Zakona od 12. veljače 1979. o porezu na dodanu vrijednost u vezi s člankom 2. točkom (a) i člankom 3. Uredbe velikog vojvode od 21. siječnja 2004. o izuzeću od PDV-a za usluge koje nezavisne grupe osoba isporučuju svojim članovima, kao drugo, člankom 4. te iste uredbe u vezi s upravnom okružnicom br. 707 od 29. siječnja 2004., u dijelu u kojem se u potonjoj daje komentar tog članka 4. i, kao treće, bilješkom od 18. prosinca 2008. koju je sastavila radna skupina pri Comité d'Observation des Marchés (COBMA – Odbor za praćenje tržišta) u suglasnosti s Administration de l'Enregistrement et des Domaines (luksemburška porezna uprava), Veliko Vojvodstvo Luksemburg povrijedilo je svoje obveze koje ima na temelju članka 2. stavka 1. točke (c), članka 132. stavka 1. točke (f), članka 168. točke (a), članka 178. točke (a), članka 14. stavka 2. točke (c) i članka 28. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2010/45/EU od 13. srpnja 2010.
2. Tužba se u preostalom dijelu odbija.
3. Velikom Vojvodstvu Luksemburgu nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 270, 17. 8. 2015.

Presuda Suda (treće vijeće) od 4. svibnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Obvodní soud pro Prahu – Češka Republika) – Marcela Pešková, Jiří Peška protiv Travel Service a.s.

(Predmet C-315/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zračni prijevoz — Uredba (EZ) br. 261/2004 — Članak 5. stavak 3. — Odsteta putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku — Doseg — Oslobođanje od obveze isplate odštete — Sudar zrakoplova i ptice — Pojam „izvanredne okolnosti” — Pojam „odgovarajuća mjera” kako bi se izbjeglo izvanrednu okolnost ili posljedice takve okolnosti)

(2017/C 213/06)

Jezik postupka: češki

Sud koji je uputio zahtjev

Obvodní soud pro Prahu

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Marcela Pešková, Jiří Peška

Tuženik: Travel Service a.s.

Izreka

1. Članak 5. stavak 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91, u vezi s uvodnom izjavom 14. Uredbe br. 261/2004, treba tumačiti na način da je sudar zrakoplova i ptice obuhvaćen pojmom „izvanredne okolnosti” u smislu te odredbe.
2. Članak 5. stavak 3. Uredbe br. 261/2004, u vezi s njezinom uvodnom izjavom 14., treba tumačiti na način da do otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta nije došlo zbog izvanrednih okolnosti kad je to otkazivanje ili kašnjenje posljedica činjenice da je zračni prijevoznik pozvao stručnjaka po svojem izboru kako bi ponovno izvršio sigurnosne provjere koje zahtijeva sudar s pticom, nakon što ih je već izvršio stručnjak ovlašten na temelju mjerodavnih propisa.
3. Članak 5. stavak 3. Uredbe br. 261/2004, u vezi s njezinom uvodnom izjavom 14., treba tumačiti na način da „odgovarajuće mjere” koje zračni prijevoznik mora poduzeti kako bi smanjio, pa čak i spriječio opasnosti od sudara s pticom i kako bi se oslobodio od svoje obveze isplate odštete putnicima na temelju članka 7. navedene uredbe, podrazumijevaju primjenu kontrolnih mjera koje sprečavaju prisutnost navedenih ptica, pod uvjetom da je taj zračni prijevoznik, osobito na tehničkom i administrativnom planu, stvarno mogao poduzeti takve mjere, da te mjere od njega nisu zahtijevale nesnošljiva odricanja u pogledu kapaciteta njegova poduzeća i da je navedeni prijevoznik dokazao da su navedene mjere stvarno poduzete kad je u pitanju let na kojem je došlo do sudara s pticom, pri čemu je riječ o uvjetima u čije se ispunjenje mora uvjeriti sud koji je uputio zahtjev.
4. Članak 5. stavak 3. Uredbe br. 261/2004, u vezi s njezinom uvodnom izjavom 14., treba tumačiti na način da u slučaju kašnjenja leta u dolasku u trajanju od tri sata ili duljem od tri sata koje je posljedica ne samo izvanredne okolnosti koju nije bilo moguće izbjeći mjerama prilagođenima situaciji i u pogledu koje je zračni prijevoznik poduzeo sve odgovarajuće mjere čak i kako bi izbjegao njezine posljedice, nego i druge okolnosti koja ne spada u tu kategoriju, kašnjenje koje se pripisuje toj prvoj okolnosti valja oduzeti od ukupnog vremena kašnjenja u dolasku predmetnog leta kako bi se ocijenilo treba li za potonje kašnjenje isplatiti odštetu predviđenu člankom 7. te uredbe.

(¹) SL C 414, 14. 12. 2015.

**Presuda Suda (treće vijeće) od 4. svibnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel – Belgija) – kazneni postupak protiv Luca
Vanderborghta**

(Predmet C-339/15) (¹)

**(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 56. UFEU-a — Slobodno pružanje usluga — Usluge oralne i
dentalne skrbi — Nacionalno zakonodavstvo kojim se potpuno zabranjuje oglašavanje usluga oralne i
dentalne skrbi — Postojanje prekograničnog elementa — Zaštita javnog zdravlja — Proporcionalnost —
Direktiva 2000/31/EZ — Usluga informacijskog društva — Oglašavanje putem internetske stranice —
Član regulirane profesije — Pravila struke — Direktiva 2005/29/EZ — Nepoštena poslovna praksa —
Nacionalne odredbe u vezi sa zdravljem — Nacionalne odredbe kojima se uređuju regulirane profesije)**

(2017/C 213/07)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Stranka glavnog kaznenog postupka

Luc Vanderborght

Izreka

1. Direktivu 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća (Direktiva o nepoštenoj poslovnoj praksi) treba tumačiti na način da joj se ne protivi nacionalno zakonodavstvo, poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, kojim se štiti javno zdravlje i ugled stomatološke struke, s jedne strane, općom i potpunom zabranom svakog oglašavanja koje se odnosi na pružanje usluga oralne i dentalne skrbi i, s druge strane, propisivanjem određenih zahtjeva u pogledu diskretnosti kad je riječ o natpisima stomatoloških ordinacija.
2. Direktivu 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. o određenim pravnim aspektima usluga informacijskog društva na unutarnjem tržištu, posebno elektroničke trgovine (Direktiva o elektroničkoj trgovini) treba tumačiti na način da joj se protivi nacionalno zakonodavstvo, poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, kojim se općenito i potpuno zabranjuje svako oglašavanje koje se odnosi na usluge oralne i dentalne skrbi, tako što se zabranjuje svaki oblik komercijalnih priopćavanja elektronskim putem, uključujući i internetsku stranicu koju je izradio stomatolog.
3. Članak 56. UFEU-a treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalno zakonodavstvo, poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, kojim se općenito i potpuno zabranjuje svako oglašavanje koje se odnosi na pružanje usluga oralne i dentalne skrbi.

(¹) SL C 311, 21. 9. 2015.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 4. svibnja 2017. – Europska komisija protiv Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske

(Predmet C-502/15) (¹)

(Povreda obveze države članice — Direktiva 91/271/EEZ — Članci 3. do 5. i 10. — Prilog I. točke A, B i D — Pročišćavanje komunalnih otpadnih voda — Sabirni sustavi — Sekundarno pročišćavanje ili ekvivalentno pročišćavanje — Strože pročišćavanje kod ispuštanja u osjetljivim područjima)

(2017/C 213/08)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: K. Mifsud-Bonnici i E. Manhaeve, agenti)

Tuženik: Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske (zastupnici: J. Kraehling, agent, uz asistenciju S. Forda, barristera)

Izreka

1. Time što nije osigurala da se vode sakupljene u kombiniranom sustavu koji prikuplja komunalne otpadne vode i kišnicu u aglomeracijama Gowerton i Llanelli zadržavaju i odvođe radi pročišćavanja u skladu sa zahtjevima Direktive Vijeća 91/271/EEZ od 21. svibnja 1991. o pročišćavanju komunalnih otpadnih voda, Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske povrijedila je svoje obveze na temelju članka 3. 4. i 10. navedene direktive kao i na temelju točaka A i B Priloga I. navedenoj direktivi.
2. Time što nije uspostavila sekundarno pročišćavanje za komunalne otpadne vode aglomeracije Ballycastle i time što nije podvrgnula nikakvom pročišćavanju komunalne otpadne vode aglomeracije Gibraltar, Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske povrijedila je svoje obveze na temelju članka 4. Direktive 91/271 i točke B Priloga I. navedenoj direktivi.

3. Time što nije osigurala da komunalne otpadne vode koje ulaze u sabirne sustave aglomeracija Tiverton, Durham (Barkers Haugh), Chester-le-Street, Islip, Broughton Astley, Chilton, Witham i Chelmsford budu predmet strožeg pročišćavanja od onog opisanog u članku 4. Direktive 91/271, prije nego što budu ispuštene u osjetljiva područja, Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske povrijedila je svoje obveze na temelju članka 5. navedene Direktive i točke B Priloga I. navedenoj direktivi.
4. U preostalom dijelu tužba se odbija.
5. Ujedinjenoj Kraljevini Velike Britanije i Sjeverne Irske nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 16, 18. 1. 2016.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 4. svibnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Ujedinjena Kraljevina) – Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs protiv Brockenhurst College

(Predmet C-699/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — Porez na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Izuzeća — Isporuke restoranskih usluga i usluga zabavnih aktivnosti koje obrazovna ustanova pruža užoj javnosti uz naknadu)

(2017/C 213/09)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs

Tuženik: Brockenhurst College

Izreka

Članak 132. stavak 1. točku (i) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da se kao usluge koje su „usko povezane” s glavnom isporukom obrazovanja i stoga izuzete od poreza na dodanu vrijednost (PDV) mogu kvalificirati aktivnosti koje se obavljaju u okolnostima poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, a koje se sastoje od toga da studenti više obrazovne ustanove u okviru svojeg obrazovanja i uz naknadu trećim osobama pružaju restoranske usluge i usluge zabavnih aktivnosti, ako su te usluge bitne za njihovo obrazovanje i ako im osnovna svrha nije stvaranje dodatnog prihoda toj ustanovi putem transakcija koje su u izravnom tržišnom natjecanju s onima komercijalnih društava koja podliježu PDV-u, što je dužan provjeriti nacionalni sud.

⁽¹⁾ SL C 78, 29. 2. 2016.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 4. svibnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Augstākā tiesa – Latvija) – Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde protiv Rīgas pašvaldības SIA „Rīgas satiksme”

(Predmet C-13/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 95/46/EZ — Članak 7. točka (f) — Osobni podaci — Uvjeti zakonitosti obrade osobnih podataka — Pojam „potrebna u svrhe zakonitog interesa treće osobe” — Zahtjev za priopćavanje osobnih podataka o osobi odgovornoj za prometnu nesreću, radi pokretanja sudskog postupka — Dužnost nadzornika da udovolji takvom zahtjevu — Nepostojanje)

(2017/C 213/10)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Augstākā tiesa

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde

Tuženik: Rīgas pašvaldības SIA „Rīgas satiksme”

Izreka

Članak 7. točku (f) Direktive 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka, treba tumačiti na način da se njime ne nameće obveza priopćavanja osobnih podataka trećoj osobi kako bi joj se omogućilo pokretanje postupka pred građanskim sudom za naknadu štete koju je prouzročila osoba na koju se odnosi zaštita tih podataka. Međutim, članku 7. točki (f) te direktive ne protivi se takvo priopćavanje na temelju nacionalnog prava.

⁽¹⁾ SL C 111, 29. 3. 2016.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 4. svibnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour de cassation – Francuska) – Oussama El Dakkak, Intercontinental SARL protiv Administration des douanes et droits indirects

(Predmet C-17/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EZ) br. 1889/2005 — Kontrole gotovine koja se unosi u Europsku uniju ili iznosi iz nje — Članak 3. stavak 1. — Fizička osoba koja ulazi u Uniju ili je napušta — Obveza prijavljivanja — Međunarodno tranzitno područje zračne luke države članice)

(2017/C 213/11)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour de cassation

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Oussama El Dakkak, Intercontinental SARL

Tuženik: Administration des douanes et droits indirects

Izreka

Članak 3. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 1889/2005 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2005. o kontrolama gotovine koja se unosi u Zajednicu ili iznosi iz Zajednice treba tumačiti na način da se obveza prijavljivanja iz te odredbe primjenjuje u međunarodnom tranzitnom području zračne luke neke države članice.

(¹) SL C 90, 7. 3. 2016.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 4. svibnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landgericht Stralsund – Njemačka) – HanseYachts AG protiv Port D’Hiver Yachting SARL, Société Maritime Côte D’Azur, Compagnie Generali IARD SA

(Predmet C-29/16) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Uredba (EZ) br. 44/2001 — Članak 27. — Litispencija — Sud koji je prvi započeo postupak — Članak 30. točka 1. — Pojam „pismeno o pokretanju postupka” ili „istovjetno pismeno” — Zahtjev koji je prije pokretanja same parnice podnesen za sudske vještačenje radi osiguranja ili izvođenja dokaza o činjenicama na kojima se može temeljiti buduća parnica)

(2017/C 213/12)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Stralsund

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: HanseYachts AG

Tuženici: Port D’Hiver Yachting SARL, Société Maritime Côte D’Azur, Compagnie Generali IARD SA

Izreka

Članak 27. stavak 1. i članak 30. točku 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima treba tumačiti na način da se trenutak u kojem je prije same parnice pokrenut postupak radi određivanja mjere izvođenja dokaza ne može u slučaju litispencije „[smatrati trenutkom u kojem je započeo postupak]”, u smislu navedenog članka 30. točke 1., pred sudom koji je pozvan odlučivati o tužbi o meritumu koja je kao rezultat te mjere naknadno podnesena u istoj državi članici.

(¹) SL C 136, 18. 4. 2016.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 4. svibnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Korkein hallinto-oikeus – Finska) – postupak koji je pokrenuo A Oy

(Predmet C-33/16) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — Porez na dodanu vrijednost — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 148. točka (d) — Izuzeće — Isporuka usluga za zadovoljavanje izravnih potreba brodova koji plove na otvorenom moru ili njihova tereta — Ukrcavanje i iskrcavanje tereta koja obavlja podugovaratelj za račun posrednika)

(2017/C 213/13)

Jezik postupka: finski

Sud koji je uputio zahtjev

Korkein hallinto-oikeus

Stranke glavnog postupka

A Oy

uz sudjelovanje: Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö

Izreka

1. Članak 148. točku (d) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da su usluge ukrcavanja tereta na brod ili iskrčavanja tereta s broda usluge za zadovoljavanje izravnih potreba plovila iz članka 148. točke (a) te direktive.
2. Članak 148. točku (d) Direktive 2006/112 treba tumačiti na način da, s jedne strane, od plaćanja PDV-a mogu biti izuzete ne samo isporuke koje se odnose na ukrcavanja tereta na brod ili iskrčavanja tereta s broda iz članka 148. točke (a) te direktive koje se obavljaju u krajnjoj fazi isporuke takve usluge, nego i isporuke obavljene u ranijoj fazi, poput usluge koju podugovaratelj pruži gospodarskom subjektu koji zatim za to izda račun špediteru ili prijevozniku i, s druge strane, da od plaćanja PDV-a također mogu biti izuzete i usluge ukrcavanja tereta na brod ili iskrčavanja tereta s broda pružene posjedniku tog tereta, poput njegova uvoznika ili izvoznika.

⁽¹⁾ SL C 111, 29. 3. 2016.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 4. svibnja 2017. – Comercializadora Eloro, SA protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), Zumex Group, SA**(Predmet C-71/16 P) ⁽¹⁾**

(Žalba — Žig Europske unije — Prijava za registraciju figurativnog žiga koji sadrži verbalni element „ZUMEX” — Prigovor nositelja verbalnog žiga JUMEX — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Članak 15. stavak 1. drugi podstavak točka (b) i članak 42. stavak 2. — Dokaz uporabe — Uporaba u Europskoj uniji — Članak 76. stavak 2. — Dodatni dokazi uporabe koji su sa zakašnjenjem podneseni žalbenom vijeću — Diskrecijsko pravo Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO))

(2017/C 213/14)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Comercializadora Eloro, SA (zastupnik: J. L. de Castro Hermida, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: S. Palmero Cabezas, agent), Zumex Group, SA (zastupnik: M. C. March Cabrelles, odvjetnica)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društvu Comercializadora Eloro SA nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 191, 30. 5. 2016.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 4. svibnja 2017. – Europska komisija protiv Helenske Republike**(Predmet C-98/16) ⁽¹⁾****(Povreda obveze države članice — Oporezivanje — Slobodno kretanje kapitala — Članak 63. UFEU-a — Članak 40. Sporazuma o EGP-u — Porez na nasljedstvo — Ostavina u korist neprofitnih organizacija — Primjena povlaštene porezne stope na organizacije koje postoje ili su zakonito osnovane u Grčkoj, kao i na slične inozemne organizacije pod uvjetom uzajamnosti — Različito postupanje — Ograničenje — Obrazloženje)**

(2017/C 213/15)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: W. Roels i D. Triantafyllou, agenti)

Tuženik: Helenska Republika (zastupnici: M. Tassopoulou i V. Karra, agenti)

Izreka

1. Helenska Republika povrijedila je svoje obveze na temelju članka 63. UFEU-a i članka 40. Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru od 2. svibnja 1992. donošenjem i održavanjem na snazi zakonodavstva koje predviđa povlaštenu stopu poreza na nasljedstvo za ostavinu u korist neprofitnih organizacija sa sjedištem u drugim državama članicama Europske unije ili Europskoga gospodarskog prostora pod uvjetom uzajamnosti.
2. Helenskoj Republici nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 145, 25. 4. 2016.**Presuda Suda (sedmo vijeće) od 4. svibnja 2017. – August Storck KG protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)****(Predmet C-417/16 P) ⁽¹⁾****(Žalba — Žig Europske unije — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Članak 7. stavak 1. točka (b) — Apsolutni razlozi za odbijanje — Figurativni žig — Prikaz bijelog i plavog četvrtastog pakiranja — Razlikovni karakter)**

(2017/C 213/16)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: August Storck KG (zastupnici: I. Rohr i P. Goldenbaum, Rechtsanwältinnen)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: A. Folliard-Monguiral, agent)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društvu August Storck KG nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 428, 21. 11. 2016.

Rješenje Suda (deseto vijeće) od 27. travnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunalul Specializat Mureş – Rumunjska) – Michael Tibor Bachman protiv FAER IFN SA

(Predmet C-535/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Zaštita potrošača — Direktiva 93/13/EEZ — Članak 2. točka (b) — Nepošteni uvjeti u potrošačkim ugovorima — Pojam „Petrošač” — Fizička osoba koja je sklopila ugovor o obnovi s kreditnom ustanovom radi ispunjavanja obveza vraćanja kredita koje je ugovorilo trgovačko društvo u odnosu na tu ustanovu)

(2017/C 213/17)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul Specializat Mureş

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Michael Tibor Bachman

Tuženik: FAER IFN SA

Izreka

Članak 2. točku (b) Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima treba tumačiti na način da se fizičku osobu koja se, na temelju obnove ugovora, kreditnoj ustanovi ugovorno obvezala vratiti kredite prvotno odobrene trgovačkom društvu za potrebe njegova poslovanja, može smatrati potrošačem, u smislu te odredbe, kada ta fizička osoba nema jasnu vezu s tim društvom te pritom nije nastupala unutar okvira svoje profesionalne djelatnosti, nego na temelju svojih veza s osobom koja je kontrolirala navedeno društvo, kao i s osobom koja je potpisala ugovore akcesorne naravi u odnosu na prvotne ugovore o kreditu (ugovori o jamstvu ili ugovori o hipotekarnom osiguranju nekretnine).

⁽¹⁾ SL C 38, 6. 2. 2017.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. siječnja 2017. uputio Verwaltungsgerichts Minden (Njemačka) – Daher Muse Ahmed protiv Savezne Republike Njemačke

(Predmet C-36/17)

(2017/C 213/18)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Minden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Daher Muse Ahmed

Tuženik: Savezna Republika Njemačka

Prethodna pitanja

Sud Europske unije je rješenjem od 5. travnja 2017. odlučio da kriteriji i načela iz Uredbe (EU) br. 604/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva⁽¹⁾, kojima se na izravan ili neizravan način uređuju rokovi za podnošenje zahtjeva za ponovni prihvatanje nisu primjenjivi u situaciji, poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, kada je državljanin treće države podnio zahtjev za međunarodnu zaštitu u državi članici, nakon što mu je dodijeljena supsidijarna zaštita druge države članice.

⁽¹⁾ SL L 180, str. 31.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 15., str. 108.

Žalba koju je 16. veljače 2017. podnio Redpur GmbH protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 15. prosinca 2016. u predmetu T-227/15, Redpur GmbH protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

(Predmet C-86/17 P)

(2017/C 213/19)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Redpur GmbH (zastupnik: S. Schiller, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), Redwell Manufaktur GmbH

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda od 15. prosinca 2016. u predmetu T-227/15 i odbije prigovor;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova koji su nastali tužitelju u predmetnom postupku;
- naloži društvu Redwell Manufaktur GmbH snošenje troškova koji su tužitelju nastali u postupcima pred Odjelom za prigovore i žalbenim vijećem EUIPO-a.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Podnositelj prijave žiga Zajednice: tužitelj

Predmetni žig Zajednice: verbalni žig „Redpur” za robu iz razreda 11 – prijava žiga Zajednice br. 10 934 305

Nositelj žiga ili znaka navedenog u postupku povodom prigovora: druga stranka u postupku

Žig ili znak naveden u postupku povodom prigovora: verbalni i figurativni žig Zajednice br. 004769717 „redwell INFRAROT HEIZUNGEN” za robu iz razreda 11; austrijski verbalni žig br. 232549 „Redwell” za robu iz razreda 11; međunarodni verbalni žig (WIPO) br. 914971, „Redwell” za robu iz razreda 11 i tvrtke u Austriji „REDWELL Manufaktur GmbH” für Heizsysteme und Raumheizgeräte, insbesondere Infrartheizungen und –heizungsanlagen”

Odluka Odjela za prigovore: prigovor je usvojen

Odluka žalbenog vijeća: žalba je odbijena

Tužbeni razlog: povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009⁽¹⁾

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice (SL 2009., L 78, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. ožujka 2017. uputio Amtsgerichts Hamburg (Njemačka) –
Angela Irmgard Diedrich i dr. protiv Société Air France SA**

(Predmet C-112/17)

(2017/C 213/20)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Hamburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Angela Irmgard Diedrich, Thorsten Diedrich, Angel Wendy Mara Diederich

Tuženik: Société Air France SA

Predmet je rješenjem Suda od 6. travnja 2017. brisan iz upisnika Suda.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. ožujka 2017. uputila Commissione tributaria provinciale di
Roma (Italija) – Luigi Bisignani protiv Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale 1 di Roma**

(Predmet C-125/17)

(2017/C 213/21)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Commissione tributaria provinciale di Roma

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Luigi Bisignani

Tuženik: Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale 1 di Roma

Prethodna pitanja

Protivi li se članku 64. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU), u vezi s prethodnim člankom 63. i daljnjim člankom 65. kao i na Direktivu Vijeća 2011/16/EU od 15. veljače 2011. ⁽¹⁾ – u dijelu gdje je dopušteno nacionalnim zakonodavstvima da zadrže ograničenja kretanja kapitala, na snazi 31. prosinca 1993., koji potječu iz trećih zemalja ili su u njih upućeni, kako bi se spriječili mogući gubici prihoda država članica i da prikupe dokaze o nepravilnosti ili nezakonitosti transakcija za koje se smatra da su protivne poreznom zakonodavstvu ili predstavljaju zlouporabu istog, te, na temelju načela supsidijarnosti i proporcionalnosti iz članka 5. Ugovora o Europskoj uniji, dopuštaju razlikovanje između poreznih obveznika koji se ne nalaze u toj situaciji glede mjesta njihova boravišta ili mjesta ulaganja njihovog kapitala – nacionalni propis kojim je, u smislu članka 9. stavka 1. točki (c) i (d) Zakona br. 97 od 6. kolovoza 2013. (Europski zakon iz 2013.), barem prema tumačenju kojeg su obje stranke predložile, navodno definitivno stavljen izvan snage (a ne samo preformuliran) činjenični opis poreznog kaznenog djela koje je predviđeno i kažnjivo člancima 4. i 5. Uredbe sa zakonskom snagom br. 167 od 28. lipnja 1990., koja je s izmjenama pretvorena u Zakon br. 227 od 4. kolovoza 1990., i pritom se ne razlikuju, u okviru različitih situacija kretanja kapitala između država članica Europske unije, situacije s državama ili teritorijima s povlaštenim poreznim režimom?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2011/16/EU od 15. veljače 2011. o administrativnoj suradnji u području oporezivanja i stavljanju izvan snage Direktive 77/799/EEZ (SL 2011., L 64., str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 363.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. ožujka 2017. uputio Bundesgerichtshofs (Njemačka) –
Peugeot Deutschland GmbH protiv Deutsche Umwelthilfe eV**

(Predmet C-132/17)

(2017/C 213/22)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Podnositelj zahtjeva za reviziju: Peugeot Deutschland GmbH

Druga stranka u revizijskom postupku: Deutsche Umwelthilfe eV

Prethodna pitanja

Pružila li osoba koja putem internetskog servisa Youtube održava videokanal na kojemu korisnici mogu pregledati kratke promotivne videomaterijale o novim osobnim vozilima audiovizualnu uslugu u smislu članka 1. stavka 1. točke (a) Direktive 2010/13/EU ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Direktiva 2010/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 10. ožujka 2010. o koordinaciji određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama o pružanju audiovizualnih medijskih usluga, SL 2010. L 95, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 7., str. 160.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. ožujka 2017. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per
la Calabria (Italija) – Lloyd's of London protiv Agenzia Regionale per la Protezione dell'Ambiente
della Calabria**

(Predmet C-144/17)

(2017/C 213/23)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale Calabria

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Lloyd's of London

Tuženik: Agenzia Regionale per la Protezione dell'Ambiente della Calabria

Prethodna pitanja

Protivi li se načelima propisanim europskim normama u području tržišnog natjecanja, i to u Ugovoru o funkcioniranju Europske unije (UFEU) kao i načelima koji iz njega proizlaze, među kojima su autonomnost i tajnost ponuda, nacionalni propis, kako je tumačen u sudskoj praksi, kojim je dopušteno istovremeno sudjelovanje u istom postupku javne nabave kojeg vodi javni naručitelj različitih *udruženja* članova Lloyd's of London, čije je ponude potpisala ista osoba, generalni predstavnik za Italiju?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. ožujka 2017. uputio Landgericht München I (Njemačka) –
Bastei Lübbe GmbH & Co. KG protiv Michaela Strotzera**

(Predmet C-149/17)

(2017/C 213/24)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht München I

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Bastei Lübbe GmbH & Co. KG

Tuženik: Michael Strotzer

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 8. stavke 1. i 2. u vezi s člankom 3. stavkom 1. Direktive 2001/29/EZ ⁽¹⁾ tumačiti na način da su sankcije za povrede prava stavljanja na raspolaganje javnosti određenog djela i dalje „učinkovite i odvracajuće” čak i kada je odgovornost za štetu nositelja prava na internetski priključak putem kojega su počinjene povrede autorskog prava dijeljenjem datoteka isključena ako je naveo da je barem jedan član obitelji, osim njega, imao pristup internetskom priključku, bez navođenja, međutim, više detalja o istraživanju u kojem je trenutku taj član obitelji koristio Internet i kakva je bila narav toga?
2. Treba li članak 3. stavak 2. Direktive 2004/48/EZ ⁽²⁾ tumačiti na način da su „mjere za zaštitu prava intelektualnog vlasništva i dalje učinkovite” čak i kada je odgovornost za štetu nositelja prava na internetski priključak putem kojega su počinjene povrede autorskog prava dijeljenjem datoteka isključena ako je naveo da je barem jedan član obitelji, osim njega, imao pristup internetskom priključku, bez navođenja, međutim, više detalja o istraživanju u kojem je trenutku taj član obitelji koristio Internet i kakva je bila narav toga?

⁽¹⁾ Direktiva 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu; SL L 167, str. 10.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 119.

⁽²⁾ Direktiva 2004/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o provedbi prava intelektualnog vlasništva; SL L 157, str. 45.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 2., str. 74.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. ožujka 2017. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Consorzio
Italian Management i Catania Multiservizi SpA protiv Rete Ferroviaria Italiana SpA**

(Predmet C-152/17)

(2017/C 213/25)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: Consorzio Italian Management i Catania Multiservizi SpA

Druga strana u postupku: Rete Ferroviaria Italiana SpA

Prethodna pitanja

1. Je li u skladu s pravom Europske unije (posebno s člankom 3. stavkom 3. UEU-a, člancima 26., 56.-58. i 101. UFEU-a, člankom 16. Povelje Europske unije o temeljnim pravima) i Direktivom 2004/17⁽¹⁾ tumačenje nacionalnog prava prema kojemu je isključena promjena cijene u ugovorima u tzv. posebnim sektorima, posebno u onim čiji predmet nije onaj na koji se odnosi ista direktiva, već je s potonjima funkcionalno povezan?
2. Je li Direktiva 2004/17 (ako se smatra da isključenje promjene cijene u svim ugovorima koji se sklapaju i primjenjuju u tzv. posebnim sektorima izravno proizlazi iz iste) u skladu s načelima Europske unije (posebno, s člankom 3. stavkom 1. UEU-a, člancima 26., 56.-58. i 101. UFEU-a i člankom 16. Povelje Europske unije o temeljnim pravima) „zbog nepravdičnosti, neproporcionalnosti, narušavanja ugovorne ravnoteže i, stoga, pravila funkcionalnog tržišta“?

⁽¹⁾ Direktiva 2004/17/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetskom i prometnom sektoru te sektoru poštanskih usluga (SL 2004., L 134, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 1., str. 43.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. travnja 2017. uputio Conseil d'État (Francuska) – Morgan Stanley & Co International plc protiv Ministre de l'Économie et des Finances

(Predmet C-165/17)

(2017/C 213/26)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Morgan Stanley & Co International plc

Tuženik: Ministre de l'Économie et des Finances

Prethodna pitanja

1. Pod pretpostavkom da se rashodi podružnice osnovane u prvoj državi članici koriste isključivo za provedbu poslova njezina sjedišta koje se nalazi u drugoj državi članici, trebaju li se odredbe članka 17. stavaka 2., 3. i 5. te članka 19. stavka 1. Šeste direktive 77/388/EEZ⁽¹⁾, preuzete u člancima 168., 169. i 173. do 175. Direktive 2006/112/EZ⁽²⁾, tumačiti na način da podrazumijevaju da država članica podružnice primjenjuje na te rashode udio poreza za odbitak podružnice, određen ovisno o poslovima koje ona obavlja u državi registracije te o pravilima koja se primjenjuju u toj državi, ili udio poreza za odbitak sjedišta ili pak poseban udio poreza za odbitak koji kombinira pravila koja se primjenjuju u državama članicama registracije podružnice te sjedišta, posebno u pogledu eventualnog postojanja mogućnosti izbora oporezivanja poslova porezom na dodanu vrijednost?
2. Koja pravila treba primjenjivati pod posebnom pretpostavkom da rashodi nastali za podružnicu sudjeluju u provedbi njezinih poslova u državi njezine registracije te državi njezina sjedišta, osobito u pogledu pojma općih troškova i udjela poreza za odbitak?

⁽¹⁾ Šesta direktiva Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za određivanje poreza (SL 1977., L 145, str.1.)

⁽²⁾ Direktiva vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. travnja 2017. uputio Administrativen sad Varna (Bugarska) –
Nachalnik na Mitnitsa Varna protiv Saksa OOD**

(Predmet C-185/17)

(2017/C 213/27)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Administrativen sad Varna

Stranke glavnog postupka

Žalitelj u kasacijskom postupku: Nachalnik na Mitnitsa Varna

Druga stranka u kasacijskom postupku: Saksa OOD

Prethodna pitanja

1. Znači li pravilo uneseno u tablicu br. 3. norme EN 590, sada EN 590: 2014, prema kojemu je „moguće ne primijeniti definiciju dizela iz Carinske tarife Europske unije za klase goriva koje se koriste u arktičkoj klimi odnosno u uvjetima oštre zime” [neslužbeni prijevod] da je moguće da se za tu situaciju ne primjenjuju opća pravila Napomene s objašnjenjem br. 2. Poglavlja 27., točke (d) i (e) Zajedničke carinske tarife u svrhu tarifnog razvrstavanja robe?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje i u slučaju da roba odgovara definiciji „dizelskog goriva za primjenu u arktičkoj klimi odnosno u uvjetima oštre zime” prema normi EN 590: treba li je razvrstati pod tarifni broj 2710 19 43 Kombinirane nomenklature za „Dizel” ili je potrebno primijeniti Napomenu s objašnjenjem br. 2. Poglavlja 27., točke (d) i (e) Zajedničke carinske tarife?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje: Prema kojim kriterijima treba utvrditi kada primijeniti definiciju dizela prema Zajedničkoj carinskoj tarifi Europske unije, a kada je potrebno primijeniti zahtjeve i metode ispitivanja prema normi EN 590 u svrhu tarifnog razvrstavanja robe?
4. Jesu li metode i pokazatelji za ispitivanje navedeni u Napomeni s objašnjenjem br. 2 Poglavlja 27., točke (d) i (e) Zajedničke carinske tarife dovoljni kako bi se određenu robu moglo precizno i u cijelosti okarakterizirati kao „dizel” ili je potrebno uzeti u obzir sve kemijske pokazatelje koji su za tu robu svojstveni?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. travnja 2017. uputilo Vrhovno sodišče Republike Slovenije
(Slovenija) – Nova Kreditna banka Maribor, d.d. protiv Republike Slovenije**

(Predmet C-215/17)

(2017/C 213/28)

Jezik postupka: slovenski

Sud koji je uputio zahtjev

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Nova Kreditna banka Maribor, d.d.

Tuženik: Republika Slovenija

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 1. stavak 2. točku (c) treću alineju Direktive 2003/98, kako je izmijenjen Direktivom 2013/37 (konsolidirana verzija), u skladu s načelom minimalnog usklađivanja tumačiti na način da se nacionalnim propisom može dopustiti (apsolutno) neograničen pristup svim informacijama koje proizlaze iz ugovora koji se odnose na autorska prava i iz ugovora o savjetodavnim uslugama, i onda kada se te informacije smatraju poslovnom tajnom kao i kada navedeni propis predviđa tu mogućnost samo u odnosu na subjekte koji su pod prevladavajućim utjecajem države, a ne i za druge obveznike, te utječe li na to tumačenje Uredba (EU) br. 575/2013 i pravila koja se odnose na objavljivanje informacija, osobito u smislu da pristup informacijama javnog značaja u smislu Direktive 2003/98 ne može biti širi od onog predviđenog ujednačenim pravilima u području otkrivanja podataka propisanim navedenom uredbom?
2. Treba li Uredbu br. 575/2013, kada se sagleda zajedno s pravilima o otkrivanju informacija o komercijalnom poslovanju banaka, posebno članak 446. i članak 432. stavak 2. iz dijela osmog te uredbe, tumačiti na način da se takvim odredbama protivi propis države članice kojim se nalaže banci, koja se nalazi ili se nalazila pod prevladavajućim utjecajem subjekta javnog prava, da objavi informacije koje se odnose na ugovore zaključene radi pružanja savjetodavnih, odvjetničkih, autorskih i drugih intelektualnih usluga, posebno informacije koje se odnose na vrstu zaključenog sporazuma, ugovornu protustranku (za pravne osobe: tvrtka ili trgovačko ime, sjedište, poslovnu adresu), vrijednost ugovora, visinu pojedinih plaćanja, datum sklapanja ugovora, trajanje ugovornog odnosa i slični podaci koji proizlaze iz priloga ugovorima – informacije koje su nastale u razdoblju podvrgavanja prevladavajućem utjecaju – a da pritom nije predviđena niti jedna iznimka od takve obveze niti mogućnost vaganja između javnog interesa za pristupanje podacima i interesa banke da zadrži poslovnu tajnu, u slučaju kada se ne radi o okolnostima s međunarodnim elementima?

Žalba koju su 27. travnja 2017. podnijeli Plásticos Españoles, S. A. (ASPLA) i Armando Álvarez, S. A. protiv presude Općeg suda (treće prošireno vijeće) od 17. veljače 2017. u predmetu T-40/15, ASPLA i Armando Álvarez protiv Europske unije

(Predmet C-222/17 P)

(2017/C 213/29)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelji: Plásticos Españoles, S. A. (ASPLA) i Armando Álvarez, S. A. (zastupnici: S. Moya Izquierdo i M. Troncoso Ferrer, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska unija

Žalbeni zahtjev

- Žalitelji od Suda zahtijevaju da ukine presudu Općeg suda Europske unije od 17. veljače 2017. u predmetu T-40/15 i naloži Europskoj uniji da žaliteljima plati iznos od 3 495 038,66 eura radi naknade štete nastale zato što je Opći sud Europske unije povrijedio članak 47. drugi stavak Povelje Europske unije o temeljnim pravima, uključujući odgovarajuće kompenzacijske i zatezne kamate.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. Nedostatak u obrazloženju i pogreška koja se tiče prava pri izračunu primjerenog razdoblja između završetka pisanog i otvaranja usmenog dijela postupka.
2. Pogreška koja se tiče prava a odnosi se na ocjenu da su kamate na novčanu kaznu šteta.
3. Pogreška koja se tiče prava pri primjeni načela zabrane odlučivanja *ultra petita*.

4. Povreda prava na obranu žalitelja u vezi s procjenom nastale materijalne štete.
5. Pogreška koja se tiče prava jer pobijana presuda sadržava očitu proturječnost u vezi s razdobljem na koje se odnosi naknada štete.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. svibnja 2017. uputio Østre Landsret (Danska) – Érdem Deha Altiner, Isabel Hanna Ravn protiv Udlændingestyrelsen (Danska služba za imigraciju)

(Predmet C-230/17)

(2017/C 213/30)

Jezik postupka: danski

Sud koji je uputio zahtjev

Østre Landsret

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Érdem Deha Altiner, Isabel Hanna Ravn

Tuženik: Udlændingestyrelsen

Prethodna pitanja

Protivi li se članku 21. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, tumačenom u vezi i analogno s Direktivom o slobodnom kretanju⁽¹⁾, da država članica odbije odobriti izvedeno pravo boravka državljaninu treće zemlje – članu obitelji građanina Unije koji je državljanin te države članice i koji se vratio u tu državu članicu nakon što je iskoristio svoje pravo slobode kretanja, kada član obitelji nije ušao na državno područje države članice ili podnio zahtjev za boravišnu dozvolu kao prirodni nastavak povratka građana Unije?

⁽¹⁾ Direktiva 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica, o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1612/68 i stavljaju izvan snage direktiva 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ (SL 2004., L 158, str. 77.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 42., ispravak u SL-u 2016., L 87, str. 36.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. svibnja 2017. uputio Korkein hallinto-oikeus (Finska) – E.

(Predmet C-240/17)

(2017/C 213/31)

Jezik postupka: finski

Sud koji je uputio zahtjev

Korkein hallinto-oikeus

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: E.

Druga stranka u postupku: Maahanmuuttovirasto

Prethodna pitanja

1. Ima li obveza savjetovanja između država ugovornica predviđena člankom 25. stavkom 2. Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma pravni učinak na koji bi se državljanin treće zemlje mogao pozvati kada država ugovornica protiv njega odredi zabranu ulaska u cjelokupan schengenski prostor te naloži vraćanje u zemlju podrijetla iz razloga jer predstavlja opasnost za javni poredak i javnu sigurnost?

2. Ako je članak 25. stavak 2. Konvencije o provedbi primjenjiv kod zabrane ulaska: treba li savjetovanje provesti prije donošenja odluke o zabrani ulaska ili se savjetovanje može provesti tek nakon donošenja odluke o vraćanju i zabrani ulaska?
 3. Ako se savjetovanje može provesti nakon tek nakon donošenja odluke o vraćanju i zabrani ulaska: protivi li se odluka o vraćanju državljanina treće zemlje u njegovu zemlju podrijetla i stupanje na snagu zabrane ulaska u cjelokupni schengenski prostor ako je savjetovanje između država ugovornica još u tijeku i druga država ugovornica nije priopćila namjerava li povući dozvolu boravka državljanina treće zemlje?
 4. Kako određena država ugovornica treba postupiti u slučaju kada se država ugovornica koja je izdala dozvolu boravka, unatoč ponavljanim zamolbama, nije očitovala o povlačenju dozvole boravka izdane državljaninu treće zemlje?
-

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 3. svibnja 2017. – Sotiropoulou i dr. protiv Vijeća

(Predmet T-531/14) ⁽¹⁾

(„Izvanugovorna odgovornost — Ekonomska i monetarna politika — Odluke upućene državama članicama radi ispravljanja stanja prekomjernog deficita — Smanjenje i ukidanje mirovinskih prava u Grčkoj — Dovoljno ozbiljna povreda pravnog pravila kojim se dodjeljuju prava pojedincima”)

(2017/C 213/32)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelji: Leïmonia Sotiropoulou (Patras, Grčka) i 63 drugih tužitelja čija se imena navode u prilogu presude (zastupnik: K. Chrysogonos, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: A. de Gregorio Merino, E. Chatziioakeimidou i E. Dumitriu-Segnana, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Europska komisija (zastupnici: J.-P. Keppenne i M. Konstantinidis, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 268. UFEU-a radi naknade štete koju su tužitelji navodno pretrpjeli nakon usvajanja odluka Vijeća upućenih Helenskoj Republici kojima je pokrenut mehanizam iz članka 126. UFEU-a.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Leïmoniji Sotiropoulou i drugim tužiteljima čija se imena navode u prilogu nalaže se snošenje troškova.
3. Europska komisija snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 351, 6. 10. 2014.

Presuda Općeg suda od 12. svibnja 2017. – Costa protiv Parlamenta

(Spojeni predmeti T-15/15 i T-197/15) ⁽¹⁾

(„Prihodi zastupnika u Parlamentu — Starosna mirovina — Obustava — Povrat — Pravilo o sprečavanju preklapanja — Pravilnik o isplati troškova i naknada zastupnicima u Parlamentu — Upućivanje na nacionalno zakonodavstvo — Članak 12. stavak 2.a točka (v) Uredbe o doživotnim naknadama za zastupnike — Naknada dobivena za obavljanje dužnosti predsjednika talijanske Lučke uprave — Legitimna očekivanja”)

(2017/C 213/33)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Paolo Costa (Venecija, Italija) (zastupnici: G. Orsoni i M. Romeo, odvjetnici)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: G. Corstens i S. Seyr, agenti)

Predmet

Dva zahtjeva na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje odlukâ Predsjedništva Parlamenta od 20. listopada 2014. i od 9. veljače 2015. u vezi s, redom, obustavom isplate privremene mirovine koju je tužitelj primao i povratom iznosa od 49 770,42 eura koji je po toj osnovi isplaćen, kao i obavijesti o terećenju 2015-239 od 23. veljače 2015. u vezi s navedenim povratom.

Izreka

1. Tužbe se odbijaju.
2. Paolu Costi nalaže se snošenje troškova, uključujući one koji se odnose na postupak privremene pravne zaštite.

(¹) SL C 81, 9. 3. 2015.

Presuda Općeg suda od 16. svibnja 2017. – Landeskreditbank Baden-Württemberg protiv ESB-a

(Predmet T-122/15) (¹)

(„*Ekonomska i monetarna politika — Bonitetni nadzor kreditnih institucija — Članak 6. stavak 4. Uredbe (EU) br. 1024/2013 — Članak 70. stavak 1. Uredbe (EU) br. 468/2014 — Jedinstveni nadzorni mehanizam — Nadležnosti ESB-a — Decentralizirana provedba nacionalnih tijela — Procjena značajnosti kreditne institucije — Potreba izravnog nadzora ESB-a*“)

(2017/C 213/34)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank (Karlsruhe, Njemačka) (zastupnici: u početku A. Glos, K. Lackhoff i M. Benzing, a zatim A. Glos i M. Benzing, odvjetnici)

Tuženik: Europska središnja banka (ESB) (zastupnici: u početku E. Koupepidou, R. Bax i A. Riso, a zatim E. Koupepidou i R. Bax, agenti, uz asistenciju H.-G. Kamanna, odvjetnika)

Intervenijent u potporu tuženiku: Europska komisija (zastupnici: W. Mölls i K.-P. Wojcik, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke ESB-a ECB/SSM/15/1 od 5. siječnja 2015. u skladu s člankom 6. stavkom 4. i člankom 24. stavkom 7. Uredbe Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (SL 2013., L 287, str. 63.), kojom je ESB odbila smatrati tužitelja manje značajnim subjektom, u smislu članka 6. stavka 4. iste uredbe.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank snosit će vlastite troškove, kao i troškove Europske središnje banke.
3. Europska komisija snosit će vlastite troškove.

(¹) SL C 178, 1. 6. 2015.

Presuda Općeg suda od 11. svibnja 2017. – Barqawi protiv Vijeća**(Predmet T-303/15) ⁽¹⁾****(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv Sirije — Zamrzavanje financijskih sredstava — Očita pogreška u ocjeni”)**

(2017/C 213/35)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Ahmad Barqawi (Dubai, Ujedinjeni Arapski Emirati) (zastupnici: J.-P. Buyle i L. Cloquet, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: G. Étienne i N. Rouam, zatim G. Étienne i S. Kyriakopoulou i naposljetku S. Kyriakopoulou, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a radi poništenja Provedbene odluke Vijeća (ZVSP) 2015/383 od 6. ožujka 2015. o provedbi Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL 2015., L 64, str. 41.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2015/375 od 6. ožujka 2015. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji (SL 2015., L 64, str. 10.) jer su imena tužitelja uvrštena na popis osoba i subjekata na koje se primjenjuju mjere ograničavanja.

Izreka

1. Poništavaju se Provedbena odluka Vijeća (ZVSP) 2015/383 od 6. ožujka 2015. o provedbi Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije i Provedbena uredba Vijeća (EU) 2015/375 od 6. ožujka 2015. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji u dijelu u kojem se odnose na Ahmada Barqawija.
2. Vijeće Europske unije snosit će vlastite troškove i troškove A. Barqawija.

⁽¹⁾ SL C 245, 27. 7. 2015.

Presuda Općeg suda od 11. svibnja 2017. – Abdulkarim protiv Vijeća**(Predmet T-304/15) ⁽¹⁾****(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv Sirije — Zamrzavanje financijskih sredstava — Očita pogreška u ocjeni”)**

(2017/C 213/36)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Mouhamad Wael Abdulkarim (Dubai, Ujedinjeni Arapski Emirati) (zastupnici: J.-P. Buyle i L. Cloquet, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: u početku G. Étienne i N. Rouam, zatim G. Étienne i S. Kyriakopoulou, te naposljetku S. Kyriakopoulou, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a radi poništenja Provedbene odluke Vijeća (ZVSP) 2015/383 od 6. ožujka 2015. o provedbi Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL 2015., L 64, str. 41.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2015/375 od 6. ožujka 2015. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji (SL 2015., L 64, str. 10.) u dijelu u kojem je tužiteljevo ime upisano na popis osoba i subjekata protiv kojih se primjenjuju mjere ograničavanja.

Izreka

1. *Provedbena odluka Vijeća (ZVSP) 2015/383 od 6. ožujka 2015. o provedbi Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije i Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 2015/375 od 6. ožujka 2015. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji, poništavaju se u dijelu u kojem se odnose na Mouhamada Waela Abdulkarima.*
2. *Vijeće Europske unije snosit će vlastite troškove, kao i troškove M. W. Abdulkarima.*

⁽¹⁾ SL C 245, 27. 7. 2015.

Presuda Općeg suda od 11. svibnja 2017. – K. K. protiv EASME

(Predmet T-376/15) ⁽¹⁾

(„Okvirni program za istraživanje i inovacije Obzor 2020. — Poziv na podnošenje prijedlogâ obuhvaćenih radnim programom za 2014.-2015. — Program potpore inovacija u malim i srednjim poduzećima — Odluka EASME-a kojom se prijedlog smatra neprihvatljivim — Pravilo „jednokratnog podnošenja” — Postupak preispitivanja ocjenjivanja — Privremena nedostupnost elektroničkog portala za podnošenje prijedlogâ — Pogreška u ocjeni — Povreda postupovnih pravila — Izvanugovorna odgovornost”)

(2017/C 213/37)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: K. K. (zastupnik: J.-P. Spitzer, odvjetnik)

Tuženik: Izvršna agencija za mala i srednja poduzeća (EASME) (zastupnici: A. Pallares Allueva i E. Fierro Sedano, agenti, uz asistenciju A. Durona i D. Waelbroecka, odvjetnikâ)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a radi poništenja Odluke EASME-a od 15. lipnja 2015. o odbijanju tužiteljeva prijedloga na temelju poziva na podnošenje prijedloga i povezanih aktivnosti obuhvaćenih radnim programima za 2014.-2015. u sklopu Okvirnog programa za istraživanje i inovacije (2014.-2020.) – Obzor 2020. i Programa za istraživanje i izobrazbu Europske zajednice za atomsku energiju (2014.-2018.) kojom se dopunjuje program Obzor 2020. (SL 2013., C 361, str. 9) i, s druge strane, zahtjev na temelju članka 268. UFEU-a radi naknade štete koju je tužitelj navodno pretrpio zbog tog odbijanja.

Izreka

1. *Tužba se odbija.*
2. *Osobi K. K. nalaže se snošenje troškova.*

⁽¹⁾ SL C 243, 4. 7. 2016.

Presuda Općeg suda od 16. svibnja 2017. – Metronia protiv EUIPO-a– Zitro IP (TRIPLE O NADA)**(Predmet T-159/16) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije TRIPLE O NADA — Raniji figurativni žig Europske unije TRIPLE BINGO — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)**

(2017/C 213/38)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Metronia, SA (Madrid, Španjolska) (zastupnik: A. Vela Ballesteros, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: J. Crespo Carrillo, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Zitro IP Sàrl (Luxembourg, Luksemburg) (zastupnik: A. Canela Giménez, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 15. veljače 2016. (predmet R 2605/2014-4), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Zitro IP i Metronia.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Metronia, SA nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 211, 13. 6. 2016.

Rješenje Općeg suda od 3. svibnja 2017. – De Nicola protiv EIB-a**(Predmet T-71/16 P) ⁽¹⁾****(„Žalba — Javna služba — Osoblje EIB-a — Ocjenjivanje — Izvješće o razvoju karijere — Postupak ocjenjivanja za 2007. — Pogreške koje se tiču prava — Očito neosnovana žalba”)**

(2017/C 213/39)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Carlo De Nicola (Strassen, Luksemburg) (zastupnik: G. Ferabecoli, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska investicijska banka (EIB) (zastupnici: u početku G. Nuvoli i F. Martin, a zatim G. Nuvoli i G. Faedo, agenti, uz asistenciju A. Dal Ferra, odvjetnika)

Predmet

Žalba podnesena protiv presude Službeničkog suda Europske unije (sudac pojedinac) od 18. prosinca 2015., De Nicola/EIB (F-82/12, EU:F:2015:166) radi djelomičnog ukidanja te presude.

Izreka

1. Žalba se odbija.

2. Carlo De Nicola će snositi vlastite troškove, kao i troškove Europske investicijske banke (EIB) u okviru ovog postupka.

(¹) SL C 118, 4. 4. 2016.

Rješenje Općeg suda od 3. svibnja 2017. – De Nicola protiv EIB-a

(Predmet T-73/16 P) (¹)

(„Žalba — Javna služba — Osoblje EIB-a — Uznemiravanje — Izvanugovorna odgovornost — Pogreške koje se tiču prava — Očito neosnovana žalba”)

(2017/C 213/40)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Carlo De Nicola (Strassen, Luksemburg) (zastupnik: G. Ferabecoli, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska investicijska banka (EIB) (zastupnici: u početku G. Nuvoli i T. Gilliams, a zatim G. Nuvoli i G. Faedo, agenti, uz asistenciju A. Dal Ferra, odvjetnika)

Predmet

Žalba protiv presude Službeničkog suda Europske unije (sudac pojedinac) od 18. prosinca 2015. De Nicola/EIB (F-37/12, EU:F:2015:162) radi djelomičnog ukidanja navedene presude.

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Carlo De Nicola snosit će vlastite troškove, kao i troškove Europske investicijske banke (EIB) u okviru ovog postupka.

(¹) SL C 118, 4. 4. 2016.

Tužba podnesena 20. veljače 2017. – Computer Market protiv EUIPO-a (COMPUTER MARKET)

(Predmet T-111/17)

(2017/C 213/41)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Computer Market (Sofija, Bugarska) (zastupnik: B. Dimitrova, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: figurativni žig Unije s verbalnim elementom „COMPUTER MARKET” – Prijava za registraciju br. 14 688 477

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 13. prosinca 2017. u predmetu R 1778/2016-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku.

Tužbeni razlog

- povreda članka 60. stavka 1. Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 6. travnja 2017. – Amplexor Luxembourg protiv Komisije**(Predmet T-211/17)**

(2017/C 213/42)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: Amplexor Luxembourg Sàrl (Bertrange, Luksemburg) (zastupnik: J.-F. Steichen, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- smatra ovu tužbu dopuštenom;
- meritorno poništi Odluku Ureda za publikacije Europske unije od 13. veljače 2017.;
- slijedom navedenog, poništi poziv na nadmetanje br. 10651;
- naloži tuženiku snošenje ukupnih troškova postupka;
- prizna i usvoji sva druga tužiteljeva prava, razloge i zahtjeve.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Ovom tužbom zahtijeva se poništenje Odluke Ureda za publikacije Europske unije od 13. veljače 2013. jer je njome tužitelj stavljen na drugo mjesto povodom poziva za nadmetanje br. AO 10651 – Obrada obavijesti za objavu u „Dodatku Službenom listu” (SL S) (SL 2016/S 143-258115).

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga:

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredama pravila i načela prava Europske unije jer je Ured za publikacije Europske unije očito povrijedio načelo jednakosti time što je ponuditeljima koji u vrijeme podnošenja ponude nisu bili suugovaratelji Ureda omogućio dodatna sredstva za financiranje troškova preuzimanja. Prema mišljenju tužitelja, osim što je izrazito diskriminatoran, takav način postupanja u očitom je sukobu sa svrhom postojanja i samom biti postupaka javne nabave.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na zlouporabi ovlasti.

Tužba podnesena 20. travnja 2017. – S. E. protiv Vijeća**(Predmet T-231/17)**

(2017/C 213/43)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: S. E. (zastupnik: N. de Montigny, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

poništi,

- odluku Odjela za pojedinačna prava od 22. lipnja 2016. kojom mu njegova unuka nije priznata kao uzdržavano dijete;
- prema potrebi, izričitu Odluku od 24. siječnja 2017. o odbijanju žalbe podnesene 19. rujna 2016.

pritom,

- proglasi da tužitelj uzdržava svoju unuku od 13. lipnja 2016, u skladu s člankom 2. stavkom 2. podstavkom 3. Priloga VII. Pravilnika o osoblju;
- prizna tužiteljevoj unuci pravo na zdravstveno osiguranje (RCAM) na temelju tužiteljevih prava od 13. lipnja 2016.;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Vijeće prilikom donošenja pobijanih odluka učinilo pogrešku koja se tiče prava, kao i pogrešku u ocjeni i tumačenju članka 2. stavka 2. podstavka 3. Priloga VII. Pravilniku o osoblju za dužnosnike.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela dobre uprave.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 24. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

Tužba podnesena 20. travnja 2017. – Portugal protiv Komisije

(Predmet T-233/17)

(2017/C 213/44)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Tužitelj: Portugalska Republika (zastupnici: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, P. Estêvão i J. Saraiva de Almeida, agenti)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu odluku Komisije C(2017) 7866 od 14. siječnja 2017. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR), u dijelu u kojem je njome isključeno financiranje izdataka koje je istaknuo Portugal u okviru mjera „POSEI — posebna mjera za opskrbu” (1 288 044,79 eura) i „izravna plaćanja za poljoprivredu u 2010.” (830 326,12 eura);
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 11. Uredbe Komisije (EZ) br. 885/2006 od 21. lipnja 2006. o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1290/2005 u pogledu akreditacije agencija za plaćanja i drugih tijela te poravnanja računa EFJP-a i EPFRR-a (SL 2006., L 171, str. 90.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 14., svezak 2., str. 88.), u vezi s bitnim zahtjevima formalnog obavještanja koje je propisano u toj odredbi.

2. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 8. Uredbe Vijeća (EZ) br. 73/2009 od 19. siječnja 2009. o utvrđivanju zajedničkih pravila za programe izravne potpore za poljoprivrednike u okviru zajedničke poljoprivredne politike i utvrđivanju određenih programa potpore za poljoprivrednike, o izmjeni uredaba (EZ) br. 1290/2005, (EZ) br. 247/2006, (EZ) br. 378/2007 i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1782/2003 (SL 2009., L 30, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 19., str. 199.).
3. Treći tužbeni razlog temelji se na povredi članka 23. Uredbe Vijeća (EZ) br. 247/2006 od 30. siječnja 2006. o utvrđivanju posebnih mjera za poljoprivredu u najudaljenijim regijama Unije (SL 2006., L 42, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 21., str. 101.).

Tužba podnesena 24. travnja 2017. – ViaSat protiv Komisije

(Predmet T-245/17)

(2017/C 213/45)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: ViaSat, Inc. (Carlsbad, Kalifornija, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: E. Righini, J. Ruiz Calzado, i A. Aresu, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi tužbu dopuštenom;
- utvrdi propust Komisije, u skladu s člankom 265. stavkom 3. UFEU-a;
- podredno, poništi, u cijelosti ili dijelu, u skladu s člankom 263. stavcima 2. i 4. UFEU-a, odluku Komisije sadržanu u dvama dopisima poslanima tužitelju od 14. i 21. veljače 2017.;
- naloži Komisiji plaćanje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, istaknut u prilog tužbe zbog propusta, kojim se navodi da je Komisija propustila donijeti odluku o sprečavanju drugačije uporabe pojasa 2 GHz
 - Komisija je nezakonito propustila odlučiti da je uporaba spektra pokretnih satelitskih usluga 2 GHz u primarno zemaljskoj mreži temeljna promjena u uporabi frekvencijskog pojasa 2 GHz koji je harmoniziran te se nabavlja na razini Unije u postupku javne nabave. Komisija bi trebala preuzeti odgovornost i djelovati radi donošenja odluke kojom bi spriječila da nacionalna regulatorna tijela odobre društvu Inmarsat uporabu pojasa 2 GHz primarno u svrhu zrak-zemlja, umjesto za mrežu pokretnih satelitskih usluga („MSS”) u skladu s odlukama Unije o pokretnim satelitskim uslugama.
2. Drugi tužbeni razlog, istaknut u prilog tužbi zbog propusta, koji se temelji na navodu da je Komisija propustila spriječiti rascjepkanost unutarnjeg tržišta.
 - Komisija je dužna izvršavati svoje ovlasti kako bi spriječila rizik od rascjepkavanja unutarnjeg tržišta paneuropskih pokretnih satelitskih usluga koje pružaju opću povezivost, a do kojeg bi došlo kad bi određena nacionalna regulatorna tijela (NRT) samoinicijativno odlučila omogućiti određenom društvu uporabu pojasa 2 GHz u novu svrhu. Doista, propust izvršavanja te dužnosti u odgovoru na tužiteljev zahtjev za djelovanje i zahtjeve NRT-ova za izdavanje smjernica povećao je rizik da određene države članice odobre uporabu pojasa 2 GHz Band u nove svrhe.

3. Treći tužbeni razlog, istaknut podredno u prilog tužbi za poništenje, koji se temelji na navodno pogrešnom tumačenju.
- Valja poništiti Komisijinu odluku sadržanu u navedenim dopisima od 14. i 21. veljače 2017. jer je Komisija pogrešno protumačila i) odredbe kojima se definiraju njezine ovlasti u području harmonizacije spektra pokretnih satelitskih usluga; ii) opseg svoje dužnosti da osigura puno poštovanje općih načela prava Unije u području javne nabave koja se primjenjuju u ovom predmetu; iii) svoje dužnosti sprečavanja neusklađenosti odluka država članica i osiguravanja da unutarnje tržište paneuropskih pokretnih satelitskih usluga koje pružaju opću povezivost ne bude rascjepkano, i iv) opseg svoje dužnosti lojalne suradnje radi pružanja potpore državama članicama u izvršavanju zadaća koje proizlaze iz Ugovorâ.

Tužba podnesena 2. svibnja 2017. – Labiri protiv EGSO-a

(Predmet T-256/17)

(2017/C 213/46)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužiteljica: Vassiliki Labiri (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: J.-N. Louis i N. de Montigny, odvjetnici)

Tuženik: Europski gospodarski i socijalni odbor

Tužbeni zahtjev

Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:

Proglasi i presudi,

- da se poništava odluka Europskog gospodarskog i socijalnog odbora o neizvršavanju u dobroj vjeri točke 3. sporazuma o mirnom rješenju spora sklopljenog između stranaka;
- da se Europskom gospodarskom i socijalnom odboru nalaže da tužiteljici plati iznos od 250 000 eura;
- da tuženik snosi troškove postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužiteljica ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 266. UFEU-a jer pobijanom odlukom, prema kojoj tuženik ne može izvršiti sporazum potpisan u okviru mirnog rješenja spora iz predmeta F-33/15, Labiri/EGSO, nije izvršena odluka Suda Europske unije. Osim toga, tim nezakonitim propuštanjem izvršenja sklopljenog sporazuma povrijeđena je obveza dužne pažnje prema tužiteljici, obveza lojalne suradnje iz članka 4. stavka 3. UEU-a, načela izvršenja u dobroj vjeri sporazuma koji su slobodno sklopljeni među strankama, kao i načela dobre uprave i obveze pružanja pomoći koja proizlazi iz članka 24. Pravilnika o osoblju.
 2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na zlouporabi ovlasti, koje se u biti sastoji u zlouporabi postupka jer tuženik nije nikad imao namjeru izvršiti u dobroj vjeri sporazum između stranaka te je potpisao taj sporazum samo radi povlačenja tužbe u predmetu F-33/15.
-

Tužba podnesena 3. svibnja 2017. – Arbuzov protiv Vijeća**(Predmet T-258/17)**

(2017/C 213/47)

*Jezik postupka: češki***Stranke***Tužitelj:* Sergej Arbuzov (Kijev, Ukrajina) (zastupnik: M. Mleziva, odvjetnik)*Tuženik:* Vijeće Europske unije**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2017/381 od 3. ožujka 2017. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini, u mjeri u kojoj se odnosi na Sergeja Arbuzova;
- naloži Vijeću Europske unije snošenje vlastitih troškova i troškova Sergeja Arbuzova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na dobro upravljanje

- tužitelj opravdava svoju tužbu, među ostalim, činjenicom da Vijeće Europske unije prilikom donošenja Odluke (ZVSP) 2017/381 od 3. ožujka 2017. nije postupilo s dužnom pažnjom, s obzirom na to da prije donošenja pobijane odluke nije ispitalo tužiteljeve argumente i dokaze koji mu idu u prilog te se u biti oslonilo na kratki sažetak glavnog ukrajinskog državnog odvjetnika a da pritom nije zatražilo nikakve dodatne informacije o razvoju istrage u Ukrajini.

2. Drugi tužbeni zahtjev, koji se temelji na povredi tužiteljevog prava na vlasništvo

- Tužitelj u ovom pogledu navodi da su ograničenja koja su mu nametnuta neproporcionalna i nepotrebna te se njima krše jamstva međunarodnopravne zaštite njegova prava na vlasništvo.

Tužba podnesena 8. svibnja 2017. – Ogrodnik protiv EUIPO-a – Aviaro Tropical (Tropical)**(Predmet T-276/17)**

(2017/C 213/48)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke***Tužitelj:* Tadeusz Ogrodnik (Chorzów, Poljska) (zastupnici: A. von Mühlendahl, H. Hartwig, odvjetnici)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* Aviaro Tropical, SA (Loures, Portugal)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Nositelj spornog žiga:* tužitelj*Predmetni sporni žig:* figurativni žig Unije s verbalnim elementom „Tropical” – Žig Europske unije br. 3 435 773

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 14. veljače 2017. u predmetu R 2125/2016-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- odbije žalbu koju je podnijelo društvo Aviário Tropical, SA protiv odluke tuženikova Odjela za poništaje od 15. srpnja 2013. u predmetu 6029 C;
- naloži EUIPO-u i društvu Aviário Tropical, SA, ako intervenira u ovaj postupak, da plati troškove.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 53. stavka 1. točke (a) Uredbe br. 207/2009 u vezi s člankom 8. stavkom 1. točkom (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 10. svibnja 2017. – Bank of New York Mellon protiv EUIPO-a – Nixen Partners (NEXEN)

(Predmet T-278/17)

(2017/C 213/49)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: The Bank of New York Mellon Corp. (New York, New York, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: A. Klett i K. Schlüter, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Nixen Partners (Pariz, Francuska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „NEXEN” – prijava za registraciju br. 13 374 152

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 23. veljače 2017. u predmetu R 1570/2016-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku od 23. veljače 2017. u predmetu R 1570/2016-2 i odbije prigovor;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova postupka kao i postupka pred žalbenim vijećem i Odjelom za prigovore, uključujući sve tužiteljeve troškove u tim postupcima.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.
-

Tužba podnesena 11. svibnja 2017. – Hermann Bock protiv EUIPO-a (Push and Ready)**(Predmet T-279/17)**

(2017/C 213/50)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Hermann Bock GmbH (Verl, Njemačka) (zastupnici: S. Maaßen i V. Schoene, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „Push and Ready” – prijava za registraciju br. 14 758 205

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 23. siječnja 2017. u predmetu R 1279/2016-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku dostavljenu 1. ožujka 2017. kojom je žalbeno vijeće potvrdilo da figurativni žig br. 014758205 nije moguće registrirati i vrati predmet Uredu na ponovno odlučivanje.

Tužbeni razlog

- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 9. svibnja 2017. – GE.CO.P. protiv Komisije**(Predmet T-280/17)**

(2017/C 213/51)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: GE.CO.P. Generale Costruzioni e Progettazioni SpA (Rim, Italija) (zastupnik: G. Naticchioni, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj zahtijeva da Opći sud utvrdi da je Europska komisija – Ured za infrastrukturu i logistiku u Luxembourg u nezakonito postupila kada je donijela i objavila odluku od 7. ožujka 2017. koja je sadržavala isključenje tužitelja GE.CO.P. S.p.A. na dvije godine iz europskih postupaka nadmetanja, te da slijedom toga poništi tu odluku kao i sve akte koji iz nje proizlaze odnosno čija su posljedica, čak i ako GE.CO.P. za njih nije znao. Također traži da se tuženiku naloži snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Na temelju predmetne pobijane odluke, Komisija je 5. kolovoza 2015. po službenoj dužnosti raskinula Ugovor o nabavi br. 09bis/2012/OIL – serija 1, o radovima na obnovi dviju zgrada „Foyer européen” u Luksemburgu, koji su bili povjereni društvu GE.CO.P.

U prilog tom zahtjevu tužitelj se poziva na povredu članka 8. Uredbe (EU, Euratom) 2015/1929 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. listopada 2015. o izmjeni Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije (SL 2015., L 286, str. 1.), te na povredu članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

U tom pogledu tvrdi da donošenju pobijane odluke nije prethodio redovan kontradiktorni postupak. Tužitelj navodi da nije bio obaviješten o pokretanju postupka isključenja te da mu stoga nije bila dana mogućnost da se brani u okviru postupka i da pred nadležnim tijelom iznese argumente koji mu idu u prilog.

Da je toj stranci dana mogućnost da se brani, smatra da bi bila iznijela argumente u svoju obranu koji bi vjerojatno doveli do drugačijeg mišljenja mjerodavnog tijela o meritumu te do drugačijeg ishoda cijelog postupka, povoljnijeg za GE.CO.P.

**Tužba podnesena 8. svibnja 2017. – Swemac Innovation protiv EUIPO-a –
Swemac Medical Appliances (SWEMAC)**

(Predmet T-287/17)

(2017/C 213/52)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Swemac Innovation AB (Linköping, Švedska) (zastupnik: G. Nygren, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Swemac Medical Appliances AB (Linköping, Švedska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „SWEMAC” – žig Europske unije br. 6 326 177

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 24. veljače 2017. u predmetu R 3000/2014-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku i ponovno uspostavi punu valjanost broja žiga Europske unije 006 326 177, uključujući robu i usluge iz razreda 10.: „Kirurški i medicinski aparati i instrumenti” i 42. „Usluge istraživanja i razvoja u vezi s kirurškim i medicinskim aparatima i instrumentima”;
- naloži drugoj stranci u postupku snošenje troškova tužitelja pred EUIPO-om i žalbenim vijećima, odnosno 1 000 EUR; i
- naloži EUIPO-u i drugoj stranci u postupku snošenje troškova tužitelja pred Općim sudom.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 53. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009;
 - povreda članka 8. Uredbe br. 207/2009.
-

ISPRAVCI

Ispravak obavijesti u Službenom listu u predmetu T-197/17

(Službeni list Europske unije C 151 od 15. svibnja 2017.)

(2017/C 213/53)

Obavijest u SL-u u predmetu T-197/17, Abel i dr./Komisija treba glasiti kako slijedi:

Tužba podnesena 28. ožujka 2017. – Abel i dr. protiv Komisije

(Predmet T-197/17)

(2017/C 151/59)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: Marc Abel (Montreuil, Francuska) i 1 428 drugih tužitelja (zastupnik: J. Assous, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- utvrdi nepravilnost postupanja Europske komisije;
- utvrdi štetu nastalu tužiteljima zbog donošenja Uredbe Komisije (EU) 2016/646 od 20. travnja 2016. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 692/2008 u pogledu emisija iz lakih i gospodarskih vozila (Euro 6);
- naloži Europskoj komisiji plaćanje 1 000 eura naknade nematerijalne štete nastale tužiteljima zbog donošenja takve uredbe i simboličnog 1 eura naknade materijalne štete;
- izda nalog Europskoj komisiji kojom će je obvezati da „konačni faktor sukladnosti” uspostavljen Uredbom (EU) 2016/646 odmah odredi na 1 te da se odrekne „privremenog faktora sukladnosti” određenog na 2,1;
- naloži Europskoj komisiji snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu sljedeće tužbene razloge:

1. Tuženik je počinio pogreške pri donošenju predmetne uredbe u okviru izvršenja svoje ovlasti koju su mu delegirali Europski parlament i Vijeće Uredbom (EZ) br. 715/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2007. o homologaciji tipa motornih vozila u odnosu na emisije iz lakih osobnih i gospodarskih vozila (Euro 5 i Euro 6) i pristupu podacima za popravke i održavanje vozila (SL 2007., L 171, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 30., str. 284.) u skladu s Odlukom Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o utvrđivanju postupaka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji. Konkretno, radi se o:
 - kršenju normi Unije, primarnih i sekundarnih, u području zaštite okoliša;
 - kršenju supsidijarnih normi prava Zajednice, kao što su opća načela mirovanja, predostrožnosti, prevencije, djelovanja na izvoru problema te načela „zagađivač plaća”;

-
- zlouporabi postupovnih pravila, zbog toga što Komisija nije smjela koristiti regulatorni postupak s kontrolom kako bi izmijenila ključni element Uredbe (EZ) br. 715/2007;
 - bitnoj povredi postupka, zbog toga što predmetna uredba nije koristila demokratska jamstva koja nudi redovni zakonodavni postupak suodlučivanja između Europskog parlamenta i Vijeća.
2. Postojanje stvarne i određene štete i izravne uzročne veze između postupanja Komisije i navodne štete.
-

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR